

چرا طرح‌های پهن‌شدن آباد و تونل سوم کوه‌رنگ با وجود تأمین اعتبار به‌گندی پیش می‌روند؟

دو دهه وقت‌گشی

۲۲

سال پنجم / شماره هفتاد و هشتم / سه شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۳۹۸ / قیمت ۲۰۰۰ تومان

گزارش

همه مراقب چهارباغ باشیم

شهردار اصفهان در اولین نشست خبری خود با خبرنگاران در سال ۹۸ سوالات خبرنگاران را شنید و از آخرین تحولات شهر با آنها سخن گفت. نوروزی، سرانه هزینه برای هر شهروند اصفهانی را در طول یک سال، دو میلیون و ۱۰۰ هزار تومان اعلام و تأکید کرد سیاست‌های ما به گونه‌ای بوده که افراد محروم، از این سرانه بیشتر بهره‌مند شوند. شهردار اصفهان، به پروژه چهارباغ نیز اشاره کرد و گفت: چهارباغ پروژه نیست؛ بلکه برنامه‌است؛ دیروز در جلسه هم‌اندیشی با معماران که به مناسبت روز معمار...

۲۳

دیدگاه

قانون کار یا قانون بیکاری

«قانون کار، عامل بیکاریست» این جمله مهمترین محور صحبت‌های مسعود گلشیرازی در جلسه بررسی نواقص قانون کار در اتاق بازرگانی اصفهان بود. جلسه‌ای که با حضور تنی چند از اساتید اقتصاد دانشگاه اصفهان و برخی اعضای هیأت نمایندگان اتاق اصفهان و البته با حمایت موسسه خبریه نذر کار برگزار شد و هر یک از سخنرانان، به بررسی ابعادی از این قانون پر حاشیه پرداختند. پیشینه قانون کار ایران به دوران شاه می‌رسد اما قانون کار فعلی، در سال ۱۳۶۹ به تصویب مجلس رسید و برخی از کارشناسان...

۲۴

نگاهی به نشانه‌های کوتاهی میراث اصفهان در پراپر حفظ و حراسست از آثار تاریخی؟

چراغ‌های سبز میراث

گزارش

به نظر می‌رسد حال روز آثار تاریخی اصفهان در روزهای اخیر چندان خوشایند نیست. برخی مانند خانه نائل تخریب شده‌اند؛ برخی مانند سی و سه پل مورد تعرض قرار گرفته و برخی نیز مانند حمام شیخ‌بهایی به حالت متروکه و مخروبه رها شده‌اند. به اعتقاد بسیاری از فعالین فرهنگی، کم‌کاری و کوتاهی اداره کل میراث‌فرهنگی اصفهان در شش سال گذشته موجب دامن زدن به بسیاری از این تخریب‌ها شده‌است. این گزارش سعی دارد به مصادیقی از اهمال و کوتاهی میراث فرهنگی اصفهان در حفظ و نگهداری تاریخ این شهر بپردازد؛

۲۵

پایگاه خبری تحلیلی

اقتصاد بازار

www.Eghtesadebazar.ir

بهترین تحلیل‌های اقتصاد ایران و جهان
چکیده روزنامه‌های اقتصادی
رصد و تحلیل بازارهای مالی
معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری

تور گردشگری مسکو

هزینه هر نفر ۱۰ میلیون تومان

سه شنبه هر هفته پرواز ماهان

اقامت ۵ شب / اتاق ۲ تخته / صبحانه / بازدید از اماکن دیدنی / بیمه مسافرتی

اصفهان - فیابان چهارباغ بالا - فیابان بهار آزادی - بن بست سعید - پلاک ۵۳
☎ ۳۶۲۰۸۵۰۳ - ۰۹۱۳۸۹۰۵۵۲۹

INFO@EGHTESADBAZAR.IR

نظرات خود را در خصوص محتوای نشریه به ایمیل ما ارسال کنید

توسعه

به بهانه خبر درز اطلاعات یک شرکت حمل و نقل؛

حالا کجارا خراب کنیم؟

در روز ۵شنبه خبر درز و افشای اطلاعات مربوط به یک شرکت حمل و نقل اینترنتی ابعادی فراتر از جامعه فناوری اطلاعات یافت. ورود این خبر به شبکه‌های خبری ماهواره‌ای عموم مردم را نیز در جریان آن خبر قرار داد. هر چند درز اطلاعات در کسب و کارهای بزرگ باید به صفر برسد ولی در دنیا غیر متداول نیست. شرکت‌های بزرگ جهانی نیز بارها درگیر این نوع از رخدادها بوده‌اند.

میل به تخریب
«جامعه‌ی کلنگی» یکی از استعاره‌هایی است که کاتوزیان از تمثیل ساختمان برای توصیف جامعه‌ی ایران به کار برده است. ساختمان‌های ایرانی نوسازی بازسازی نمی‌شوند، بلکه به اتهام کلنگی بودن ویران می‌شوند تا خانه‌ای نو بر آنها بناشود.

عمر کوتاه ساختمان‌ها در ایران باعث شده او از این تمثیل استفاده کند و ایران را «جامعه‌ی کلنگی» بنامد؛ یعنی جامعه‌ای که بسیاری از جنبه‌های آن همواره در این خطر است که هوی و هوس کو تا مدت جامعه با کلنگ به جانش بیافتد. میل به «کلنگی» که در ایران حاکم است، گاه چنان حالتی افراطی به خود می‌گیرد که جامعه‌ای پیش و بیش از آن که به فکر آن طرح نباشد، شوق تخریب و وضعیت فعلی را در سر می‌پروراند.

احسان ترقایی در کتاب «بی‌نکته‌هایی بر جامعه‌شناسی خودمانی» همین ویژگی را با مفهومی دیگر نام می‌برد: «شوق ویرانگری»، او می‌گوید: «این یک واقعیت است که تخریب برای خودش یک شوق، یک جاذبه و یک شیفتگی مخصوص ایجاد می‌کند که فقط با خویشن داری و تامل در عواقب آن می‌شود از خیرش گذشت [..]. می‌بینیم، مدیریت تازه به دوران رسیده و جدید [..] دوست دارد! خودش همه‌ی کارها را از نو آغاز کند که ضمن لذت بردن از تخریب و منهدم کردن فرد یا گروه قبلی، به خیال خود طرحی نو در افکند.»

تشدید بحران با کلنگ

این شیفتگی تخریب و وضعیت فعلی به نظر می‌رسد در دنیای شبکه‌های اجتماعی امکان باز خورد و شنیده شدن بیشتر نیز یافته است. در شبکه‌های اجتماعی هر ضعف کوچکی به نسخه‌ی «تخریب وضع فعلی» می‌رسد. به این ترتیب است که هر موضوعی می‌تواند بهانه‌ای شود برای کلنگ به دست گرفتن و از بنیان ویران کردن. همچنین نیاز به تقویت زیر ساخت‌ها برای حفاظت از داده‌های مشتریان غیر قابل چشم پوشی است. اما واکنش‌های مربوط به این مساله اغلب بهانه‌هایی برای انتقام جویی یا اعمال محدودیت برای این کسب و کارها می‌شود. در این میانه بازیگران مختلف تلاش داشتند تا با بنیتهای مختلف اقتصادی - اجتماعی و سیاسی از این رویداد بهره لازم را ببرند. صرف نظر از رفتارها و اهداف مختلفی که پس پشت این رفتار هاست، اما در یک نقطه مشترک بود: تخریب شرکت مورد نظر او فراتر از آن تخریب کسب و کارهای پلتفرمی!

بازسازی یا یادگیری

در این رخداد که به نظر می‌رسد تا کنون پیامدهای نامناسبی در برداشته است و خوشبختانه اطلاعات مشتریان را شامل نمی‌شده است، تنها محدود به اطلاعات بخشی از رانندگان بوده است؛ مربوط به ۲ سال پیش. اگر چه همین سطح از درز اطلاعات نیز مناسب نیست، اما به نظر می‌رسد باید بهانه‌ای شود برای یادگیری ما اینکه یادگیری چگونه خود را تقویت کنیم و چگونه بحران‌ها مواجه شویم. همه‌ی رخدادها برای یک جامعه‌ی یادگیرنده ظرفیتی برای یادگیری است، نه بهانه‌ای برای کلنگ برآشتن! با تخریب یک شرکت هیچ اتفاق تازه‌ای نخواهد افتاد مگر این که از راه‌های عمومی کاسته شود.

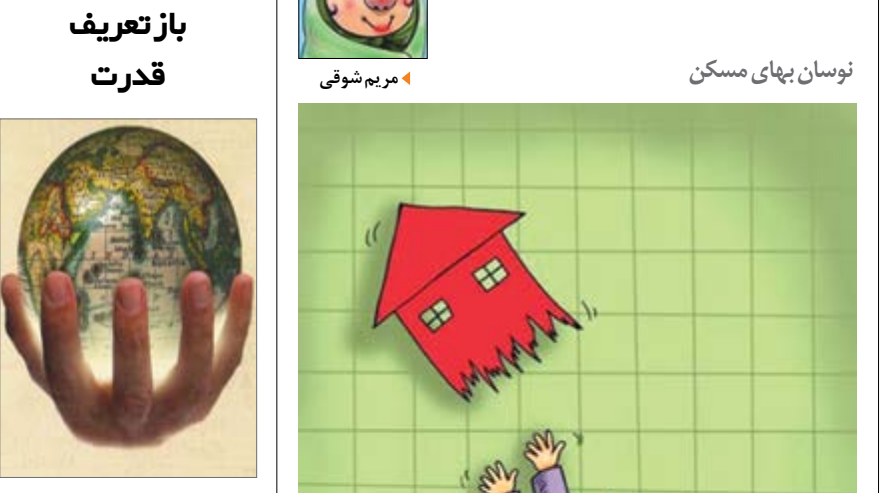
اما دیگر جنبه‌ی جامعه‌ی کلنگی به زعم کاتوزیان در خصوص انباشت سرمایه است. در جامعه‌ی کلنگی هیچگاه انباشت سرمایه اتفاق نمی‌افتد. سرمایه‌ها به محض آن که به مرز انباشت شدن می‌رسند، دستان مجزه به کلنگ آن‌ها را از انباشت بازمی‌دارد.

برندهای بزرگ یک جامعه سرمایه‌های جمعی آن جامعه است اگر با هیجان و دلگرمی به جان آن‌ها بیافتند. نتیجه از بین رفتن امکان انباشت سرمایه و شکل گیری شرکت‌های بزرگی است که از بحران جان سالم به در برده‌اند. بحران‌هایی با پیامدهای اندک شاید همان واکنش‌های در برابر رخداد‌های بزرگ است. واکنش‌های شدن در برابر مشکلات البته از طریق یادگیری از گذشته روی خواهد داد. هر چند باید حساسیت‌های خود را نیز فراموش نکنیم و به بهبودها فکر کنیم. برای توسعه چاره‌ای نداریم جز خدا حفظی با جامعه کلنگی! توسعه جز از طریق بازسازی‌های مدام برای ماتحتق نخواهد یافت!

رونوشت آگهی حصوروات
شهبان زینی اسفهرانی دارای شانسانمه شماره ۰۹۸۷ به شرح دادخواست به کلاسه ۲۷۸/۹۸ از این شورا در خواست گواهی حصوروات نموده و چنین توضیح داده که شادروان حسین احمدیان فر بنشاننامه ۶۰ در تاریخ ۹۸/۱/۱۶ اقامتگاه دائمی خود بدروه زندگی گفته و رنه حین الفوت ان مرحوم منحصر است به ۱ دختر و ۱ همسر به اسامی:
۱- کیمیا احمدیان فر به شش ش ۱۲۳۲۱۱۸۶۱ نسبت با متوفی فرزند.
۲- شهبان زینی اسفهرانی به شش ش ۰۹۸۷ نسبت با متوفی همسر.
ولاعیر اینکه با انجام تصرفات مقدماتی در خواست مزبور را در یک مرتبه آگهی می نماید تا هر کس اعتراضی دارد و یا وصیتنامه از متوفی نزد او باشد از تاریخ نشر نخستین آگهی ظرف یک ماه به شورا تقدیم دارد والا گواهی صادر خواهد شد.
رئیس شعبه ۱۰ شورای حل اختلاف م/الف/۴۴۳۶۹۹

افت رتبه جهانی خودروسازان ایرانی
سازمان بین‌المللی سازندگان وسایل نقلیه موتور اعلام کرد که تولید خودرو و ایران در سال میلادی گذشته با افت ۴۰ درصدی به حدود یک میلیون دستگاه رسید و ایران هجدهمین خودروساز جهان در این سال شد. این موضوع در حالی رخ می‌دهد که رتبه ایران از نظر تولید خودروهای سواری در سال ۲۰۱۸ نیز ۱۶ و از نظر تولید خودروهای تجاری ۲۱ اعلام شده است. چین، آمریکا و ژاپن به ترتیب رتبه‌های اول تا سوم خودروسازی جهان را در اختیار دارند.

نگاره

نوسان بهای مسکن
غرب: افراد از مشاغل پایین شروع می‌کنند و به تدریج ممکن است مدیر شوند.
ایران: افراد مازاد زادی مدیر هستند و اولین شغلشان در بیست سالگی مدیر تیزتر گترین‌های کشور است.
غرب: برای یک پست مدیریت دنبال مدیر می‌گردند.
ایران: یک فرد دنبال پست مدیریت می‌کند و در صورت لزوم این پست ساخته می‌شود.
غرب: یک کارمند ساده سه سال بعد همان کارمند ساده می‌شود.
ایران: یک کارمند ساده سه سال بعد همان کارمند ساده است، در حالی که مدیرش سه بار عوض شده.
غرب: اگر بخواهند از دانش و تجربه کسی حداکثر استفاده را بکنند، او را مشاور مدیریت می‌کنند.
ایران: اگر بخواهند از کسی هیچ استفاده‌ای نکنند، او را مشاور مدیریت می‌کنند.
غرب: اگر کسی از کار برکنار شود، عذرخواهی می‌کند و حتی ممکن است محاکمه شود.
ایران: اگر کسی از کار برکنار شود، طی مراسم باشکوهی از او تقدیر می‌شود و پست مدیریت جدیدی گیرد.
غرب: نام چراگاهان یاد «افسانه شش‌پا» که بسیاری فیلم و کارتونش را دیده‌ایم اقدام، دیالوگ بسیار زیبایی بین دخترک و مترسگر رد و بدل می‌شود.
مترسک: من مغز ندارم، تو سرم پر از پشه‌ها
دخترک: که! مغز ننداری پس چه جوری حرف می‌زنی؟
غرب: مترسک: میدونم، ولی خیلی از آدم‌ها هم هستن که بدون مغز به عالمه حرف می‌زنن!

جامعه

چرا "گفت و گو" نمی‌کنیم؟

هویت اندیشی در آن سهم غالب را نداشته باشد. به نظر می‌رسد سنت فرهنگی و فرهنگ سیاسی غالب در ایران هنوز هم به اندازه کافی، دارای عناصر برانگیزاننده و تقویت کننده "گفت و گو" نمی باشد! فارغ از نفس واصل "گفت و گو" که می‌تواند لذت بخش و ارزشمند تلقی شود، این امر باید موجب انباشت تجربیات انسانی، بیوسنه و گامی به جلو تلقی شود. انباشتی که می‌تواند به ارائه راهبردهایی جهت توسعه پایدار کشور بینجامد. مناسبانه بسیاری از نمونه‌های بارز این پدیده در کشور بی حاصل، و بیشتر شکل منظره، یا جنگ حنجره با حنجره یافته‌اند که تنها مقصود آن سرکوب یا ساکت کردن رقیب می باشد. چنین "گفت و گو" هایی هرگز نتوانستند به الگوهای موفق در غرب همچون موارد گفت و گوی تاریخی پوپر، هابرماس، گادامر و لومان نزدیک شوند!
"گفت و گو" ابزاری برای رسیدن به تفاهم و دستیابی به حقیقت است. راهی برای به اشتراک گذاردن تجربیات بشری، و البته همراهی و همدلی با یکدیگر در جاده نیل به کامیابی و سعادت! در فرهنگ ما هنوز هم رگه های پررنگ از باطل یا مهجور دانستن دیگران، نشانه هایی از میل مغرط به ارشاد یا هادایت دیگران، یا انگیزه هایی برای اتهام زدن و حذف دیگران به چشم می‌خورد. در فرهنگ سیاسی ما هنوز هم سازش کم و بیش معنای خیانت دارد و احترام به حقوق دیگران، دستاوردی متعلق به فرهنگ خبیث غرب شمرده می‌شود! پر واضح است که با چنین زمینه‌ای نیل به فرهنگ "گفت و گو" امری بطنی و دراز مدت می باشد!
نکته پایانی: با وجود همه علامت مذکور، باید به سمت بسط "گفت و گو" پیش رفت. گفت و گو امروز نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. شاید از مسیر تربیت نسلی که از کودکی، در خانه و مدرسه، اهمیت زایدالوصف آن را آموخته باشند.

جامعه ایران ، یک جامعه بدون گفت و گو است. سیطره "مونولوگ " بر " دیالوگ " اشتیاق به " پرگویی " و " کم شنوی " میل مغرط به تحکم و سلطه ورزی، نبود سازوکارهای روشن و شناخته شده برای گسترش گفت و گو های معنادار و جمعی، حاکمیت اسطوره قاطعیت، و طرد فرآیند های دستیابی به سازش های ماندگار در فرهنگ سیاسی، از نشانه های مهجور ماندن "گفت و گو" در ایران است. اما از طرف دیگر شکل گیری "گفت و گو" یک ضرورت انکار ناپذیر برای ایران امروز به شمار می رود. حجم برخی از بحران‌ها به درجه ای رسیده است که جز با شکل گیری یک گفتگوی واقعی قابل حل و فصل نیست؛ رشد فزاینده آسیب های اجتماعی، سقوط سرمایه

رسانه

حیات مطبوعات در خطر است

در عصر ارتباطات چه بخواهیم و چه نخواهیم مطبوعات نوشتاری در حال کوچ کردن و قرار گرفتن در آرشینو تاریخ خواهند بود؛ اما می‌توان با درایت و تخصص که مناسبانه این نکته در سالهای اخیر با مدیریت دادن غلط به برخی مسئولان که جسارت نباشد حرمت قلم و نوشتن را نمی‌دانند داده شد و همچنین در کنار آن مدیریت‌هایی بی تخصص در راس تصمیم گیری قرار گرفته‌اند چه انتظاری دارید که مطبوعات در مسیر واقعی به رسالت خود بپردازند.
در این شرایط بحرانی فضای مطبوعاتی و نیازها و مواد اولیه و مشکلات دیگر که کار را بر رسانه‌ها بسیار دشوار کرده هم باز برخی مسئولین ارشد هیچ اشاره‌ای به مسئولیت حل این مشکلات نداشته و ندراند